

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

14. märts 2019*

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Määrus (EÜ) nr 1013/2006 – Jäätmesaadetis – Tšehhi Vabariigi keeldumine tagada sellest liikmesriigist Poola saadetud segu TPS-NOLO (Geobal) tagasivõtmine – Jäätme olemasolu – Tõendamiskoormis – Tõend

Kohtuasjas C-399/17,

mille ese on ELTL artikli 258 alusel 3. juulil 2017 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi,

Euroopa Komisjon, esindajad: P. Němečková, E. Sanfrutos Cano ja L. Haasbeek,

hageja,

versus

Tšehhi Vabariik, esindajad: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller ja L. Dvořáková,

kostja,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: Euroopa Kohtu asepresident R. Silva de Lapuerta esimese koja presidendi ülesannetes, kohtunikud J.-C. Bonichot (ettekandja), A. Arabadjev, E. Regan ja S. Rodin,

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: osakonnajuhataja M. Aleksejev,

arvestades kirjalikku menetlust ja 20. septembri 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 15. novembri 2018. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Euroopa Komisjon palub oma hagiavalduses Euroopa Kohtul tuvastada, et kuna Tšehhi Vabariik jättis tagamata, et Tšehhi Vabariigist Katowicesse (Poola) veetud materjal TPS-NOLO või Geobal (edaspidi „TPS-NOLO (Geobal)“) veetakse tagasi Tšehhi Vabariiki, siis on Tšehhi Vabariik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT 2006, L 190, lk 1) artikli 24 lõikest 2 ja artikli 28 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.

* Kohtumenetluse keel: tšehhi.

Õiguslik raamistik

Määrus nr 1013/2006

- 2 Määruse nr 1013/2006 artiklis 1 „Reguleerimisala“ on sätestatud:

„1. Käesolevas määruses kehtestatakse menetlused ja kontrollimeetmed jäätmesaadetistele olenevalt nende päritolust, sihtkohast ja marsruudist, veetavate jäätmete liigist ja käitlusviisist sihtkohas.

[...]“.

- 3 Määruse artiklis 2 on sätestatud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) *jäätmed* – nagu on määratletud [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta] direktiivi 2006/12/EÜ [jäätmete kohta (ELT 2006, L 114, lk 9), mis on alates 12. detsembrist 2010 asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiviga 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT 2008, L 312, lk 3), ja mille artiklis 3 on sisuliselt üle võetud direktiivis 2006/12 antud jäätmete määratlus] artikli 1 lõike 1 punktis a;

[...]

- 19) *lähtekoha pädev asutus* – selle piirkonna pädev asutus, kust saadetise lähetamist kavatsetakse alustada või on alustatud;

- 20) *sihtkoha pädev asutus* – selle piirkonna pädev asutus, kuhu saadetus on kavatsatud lähetada või lähetatakse [...];

[...]

- 22) *lähteriik* – iga riik, kust jäätmesaadetise lähetamist kavatsetakse alustada või on alustatud;

- 23) *sihtriik* – iga riik, kuhu jäätmesaadetus [...] kavatsetakse lähetada või lähetatakse;

[...]

- 35) *ebaseaduslik saadetus* – iga jäätmesaadetus, mis on sooritatud:

- a) teavitamata kõiki asjaosalisi pädevaid asutusi käesoleva määruse kohaselt või

[...]

- g) kui seoses artikli 3 lõigetes 2 ja 4 nimetatud jäätmesaadetistega:

[...]

- iii) saadetus on lähetatud viisil, mis ei ole VII lisas esitatud dokumendis nimetatud;

[...]“.

- 4 Määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõigete 1 ja 2 kohaselt peab piiriülestest jäätmesaadetistest liidu piires – arvestades nende laadi ja jäätmekäitlust ja juhul, kui nende kogus ületab 20 kilogrammi (kg) – teatama neist pädevatele ametiasutustele või esitama neile andmeid.

5 Määruse artikli 24 lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Kui pädev asutus avastab saadetise, mis tema arvates võib olla ebaseaduslik, teavitab ta sellest viivitamatult teisi asjaomaseid pädevaid asutusi.

2. Kui ebaseadusliku jäätmesaadetise eest vastutab teataja, hoolitseb lähtekoha pädev asutus selle eest, et kõnesolevad jäätmed:

- a) võtab tagasi tegelik teataja, või kui teadet ei ole esitatud, siis
- b) võtab tagasi juriidiline teataja, või kui see on võimatu, siis
- c) võtab tagasi lähtekoha pädev asutus või tema nimel tegutsev juriidiline või füüsiline isik, või kui see on võimatu, siis
- d) taaskasutab või kõrvaldab alternatiivsel viisil siht- või lähteriigis lähtekoha pädev asutus või tema nimel tegutsev juriidiline või füüsiline isik, või kui see on võimatu, siis
- e) taaskasutab või kõrvaldab alternatiivsel viisil mõnes muus riigis lähtekoha pädev asutus või tema nimel tegutsev juriidiline või füüsiline isik, kui kõik asjaosalised pädevad asutused sellega nõustuvad.

Tagasi võtmine, taaskasutamine või kõrvaldamine toimub 30 päeva jooksul või mõne muu asjaosaliste pädevate asutuste poolt kokku lepitud ajavahemiku jooksul pärast seda, kui lähtekoha pädev asutus on ebaseaduslikust saadetest ning selle põhjusest/põhjustest teada saanud või kui talle on seda kirjalikult soovitanud sihtkoha või transiidi pädev asutus. Lisaks muule võib soovituse põhjuseks olla ka sihtkoha või transiidi pädevatele asutustele teiste pädevate asutuste poolt edastatud teave.

Punktides a–c nimetatud tagasivõtmisjuhtudel tuleb esitada uus teade, kui asjaosalised pädevad asutused ei ole omavahel kokku leppinud, et neile piisab lähtekoha esialgse pädeva asutuse korralikult põhjendatud taotlusest.

Uue teate esitab punktis a, b või c nimetatud isik või asutus siin loetletud järjekorras.

Ükski pädev asutus ei ole vastu ega esita vastuväiteid ebaseadusliku jäätmesaadetise tagasisaatmisele. Kui lähtekoha pädev asutus rakendab punktides d ja e nimetatud alternatiivmenetlust, esitab esialgse lähtekoha pädev asutus või tema nimel tegutsev juriidiline või füüsiline isik uue teate, kui asjaosalised pädevad asutused ei ole kokku leppinud, et neile piisab nimetatud asutuse korralikult põhjendatud taotlusest.“

6 Määruse nr 1013/2006 artiklis 28 on sätestatud:

„1. Kui lähte- ja sihtkoha pädevad asutused ei suuda kokku leppida jäätmeteks ja mittejäätmeteks liigitamise osas, tuleb vaidlusalust materjali käsitleda jäätmetena. Eelnev ei piira sihtriigi õigust käsitleda veetud materjali pärast selle kohaletoimetamist oma õigusaktide kohaselt, kui nimetatud õigusaktid on kooskõlas ühenduse või rahvusvahelise õigusega.

2. Kui lähte- ja sihtkoha pädevad asutused ei suuda kokku leppida teatatud jäätmete liigitamise suhtes vastavalt III, IIIA, IIIB või IV lisas loetletule, peetakse jäätmeid liigitatuks vastavalt IV lisale.

3. Kui lähte- ja sihtkoha pädevad asutused ei suuda kokku leppida jäätmekäsitlustoimingu liigitamise suhtes, mille kohta on teatatud, et see on kas taaskasutamine või kõrvaldamine, kohaldatakse kõrvaldamise kohta käivaid sätteid.

4. Lõikeid 1 kuni 3 kohaldatakse ainult käesoleva määruse eesmärgil, piiramata sellega huvitatud isikute õigust lahendada küsimusega seotud vaidlus kohtus.“

- 7 Määruse nr 1013/2006 V lisa 1. osa A nimekirja rubriik A3190 on määratletud järgmiselt:

„Rafineerimisel, destilleerimisel või muul pürolüütilisel töötlemisel tekkivad tõrvajäägid (välja arvatud asfalttsement)“.

Direktiiv 2006/12

- 8 Direktiivi 2006/12 põhjenduses 2 on märgitud:

„Jäätmehooldust käsitlevate sätete põhieesmärk peab olema inimeste tervise ja keskkonna kaitse jäätmete kogumise, vedamise, töötlemise, hoidmise ja ladestamisega seotud kahjuliku mõju eest.“

- 9 Direktiivi artikli 1 punkti a määratleb jäätmetena „I lisas loetletud kategooriatesse kuuluvad mis tahes ained või esemed, mille valdaja ära viskab, kavatseb ära visata või on kohustatud ära viskama“.

Direktiiv 2008/98

- 10 Direktiivi 2008/98 artiklis 3 on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „jäätmel“ – mis tahes ained või esemed, mille valdaja ära viskab, kavatseb ära visata või on kohustatud ära viskama. [...]“.

- 11 Selle direktiivi artikli 6 lõikes 1 on ette nähtud:

„Teatavad täpsemalt määratletud jäätmed lakkavad olemast jäätmed artikli 3 punkti 1 tähenduses, kui nad on läbinud taaskasutamistoimingu, kaasa arvatud ringlussevõtt, ja vastavad konkreetsetele kriteeriumidele, mis töötatakse välja kooskõlas järgmiste tingimustega:

- a) aineid või esemeid kasutatakse tavaliselt konkreetseks otstarbeks;
- b) sellise aine või eseme jaoks on olemas turg või nõudmine;
- c) aine või ese vastab konkreetseks otstarbeks ettenähtud tehnilistele nõudmistele ning kehtivatele õigusaktidele ja toodete suhtes kohaldatavatele standarditele ning
- d) aine või eseme kasutamine ei avalda lõppkokkuvõttes ebasoodsat mõju keskkonnale ega inimese tervisele.

Kriteeriumid peavad vajaduse korral sisaldama saasteainete piirväärtusi ning võtma arvesse aine või eseme mis tahes võimalikku negatiivset mõju keskkonnale.“

REACH-määrus

- 12 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja

komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006, L 396, lk 1; parandus ELT 2007, L 136, lk 84) ning mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1272/2008 (ELT 2008, L 353, lk 1) (edaspidi „REACH-määrus“), artikli 2 lõikes 2 on sätestatud:

„[...] direktiivis 2006/12/EÜ määratletud jäätmeid ei loeta aineks, seguks või tooteks käesoleva määruse artikli 3 tähenduses.“

13 REACH-määruse artiklis 128 on sätestatud:

„1. Vastavalt lõikele 2 ei tohi liikmesriigid keelata, piirata või takistada käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluva sellise aine tootmist, importimist, turuleviimist ega kasutamist nii ainenähtena kui ka segu või toote koostisainena, mis vastab käesolevale määrusele ja, kui see on asjakohane, siis käesoleva määruse rakendamisel vastu võetud ühenduse õigusaktidele.

2. Käesolevas määruses sätestatu ei takista liikmesriikidel säilitamast või ette nägemast riiklikke nõudeid töötajate, inimeste tervise ja keskkonna kaitseks, mida kohaldatakse juhtudel, kui käesolev määrus ei ühtlusta tootmist, turule viimist ja kasutamist käsitlevaid nõudeid.“

Kohtueelne menetlus ja menetlus Euroopa Kohtus

- 14 Ajavahemikus 2010. aasta lõpp kuni 2011. aasta algus saatis Tšehhi ettevõtja ligikaudu 20 000 tonni ainet TPS-NOLO (Geobal), mis koosneb tõrvhapest, nafta rafineerimise jäägist, söetolmust ja kaltsiumoksiidist, Litvínovist (Tšehhi Vabariik) Katowicesse (Poola).
- 15 Kogu see segu või osa sellest oli hoiustatud Poola importija renditud kinnistule, mis asus Katowice linnas Karol Woźniaki tänaval.
- 16 Poola ametiasutused teatasid 11. septembril 2011 Tšehhi keskkonnaministrile, et nad peavad seda saadetist ebaseaduslikuks jäätmesaadetiseks määruse nr 1013/2006 artikli 2 punkti 35 alapunkti a tähenduses, sest saatja ega saaja ei olnud keskkonnakaitse asutustele sellest saadetestest teatanud.
- 17 Tšehhi keskkonnaminister vastas Poola ametiasutustele 2012. aasta jaanuaris, et kuna TPS-NOLO (Geobal) oli REACH-määruse kohaselt registreeritud, ei käsita ta seda jäätmena ja seetõttu keeldus ta seadma Tšehhi saatjale kohustust, et see tagaks vaidlusaluse segu tagasivõtmise.
- 18 Komisjon, kellele keskkonnakaitse ühendus esitas 4. veebruaril 2014 saadetise kohta kaebuse, algatas sama aasta 12. juunil uurimise.
- 19 Komisjon saatis 27. novembril 2014 Tšehhi Vabariigile ametliku märgukirja, millele Tšehhi Vabariik vastas 20. veebruaril ja väitis, et TPS-NOLO (Geobal) ei ole jääde.
- 20 Komisjon saatis 22. oktoobril 2015 Tšehhi Vabariigile põhjendatud arvamuse, millele liikmesriik vastas 18. detsembril ja kinnitas, et ta keeldub tagamast vaidlusaluse segu saatmist tagasi oma territooriumile.
- 21 Komisjon, kes tegi kindlaks, et Tšehhi Vabariik keeldus põhjendatud arvamusega kooskõlla viimiseks sammude astumisest, otsustas esitada käesoleva hagi.

Menetluse suulise osa uuendamise taotlus

- 22 Pärast seda, kui kohtujurist oli esitanud oma ettepaneku, palus komisjon Euroopa Kohtul oma 23. novembri 2018. aasta kirjas uuendada menetluse suuline osa Euroopa Kohtu kodukorra artikli 83 alusel seetõttu, et põhjenduste üle, millele kohtujurist tugines, asudes seisukohale, et hagi on vastuvõetamatu, ei olnud pooled saanud vaielda ei menetluse kirjalikus ega suulises osas.
- 23 Olgu osutatud, et kodukorra artikli 83 kohaselt võib Euroopa Kohus igal ajal, olles kohtujuristi ära kuulanud, uuendada määrusega menetluse suulise osa, eelkõige kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt teavet, või kui pool on pärast suulise osa lõpetamist esitanud uue asjaolu, millel on otsustav tähtsus Euroopa Kohtu lahendamisele, või kui asja lahendamisel tuleks tugineda argumendile, mille üle pooled või Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 23 nimetatud huvitatud isikud ei ole vaieldud.
- 24 Olles kohtujuristi ära kuulanud, leiab Euroopa Kohus, et tal on olemas kogu vajalik teave käesoleva kohtuasja lahendamiseks ning et kohtuasja lahendamisel ei tule tugineda argumendile, mille üle pooled ei ole vaieldud.
- 25 Järelikult tuleb komisjoni taotlus menetluse suulise osa uuendamiseks tagasi lükata.

Hagi

Poolte argumendid

- 26 Komisjon heidab Tšehhi Vabariigile ette, et see keeldus täitmast Poola ametiasutuste taotlust hoolitseda vaidlusaluse – ebaseaduslikult Poola territooriumile toimetatud – segu tagasivõtmise eest, ja eiras nii määruse nr 1013/2006 artiklit 24.
- 27 Komisjoni hinnangul tuleb ainet TPS-NOLO (Géobal) käsitada „jäätmena“.
- 28 Esiteks toodetakse seda segu jäätmetest, mis on tekkinud Ostravas (Tšehhi Vabariik) varem toimunud rafineerimistegevuse käigus.
- 29 Teiseks kujutab tõrvhape, millest TPS-NOLO (Geobal) on tehtud, aga samuti segu ise, endast ohtlikke jäätmeid.
- 30 Kolmandaks leiab komisjon, et vaidlusalust segu käsitatakse Tšehhi Vabariigis – samuti nagu Poolas – jäätmena. Tšehhi Vabariik ei ole neile asjaoludele teda puudutavas osas vastu vaieldud. Lisaks tegi Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) 3. detsembri 2015. aasta otsuses kindlaks, et aine Geobal tuleb liigitada jäätmeks. Samuti nimetati otsuses Litvínovi prügila kompleksloa 20. muutmise kohta ainet „Geobal 4“ jäätmeks.
- 31 Neljandaks ei lakanud see aine komisjoni sõnul olemast jääde seetõttu, et see on REACH-määruse alusel registreeritud. Kõigepealt jääksid jäätmed nii selle määruse kohaldamisalast – määruse artikli 2 lõike 2 kohaselt – välja. Sellest tulenevalt ei kuuluks REACH-määruse artikkel 128, mis keelab eelkõige takistada määruse kohaldamisalasse kuuluvate ainete vaba ringlust, kohaldamisele aine suhtes, mis algul liigitati jäätmeks, kuni see ei ole lakanud olemast jääde. Teisena tuleb välja tuua, et registreerimine mainitud määruse alusel kujutaks endast üksnes üht tegurit selle kindlakstegemisel, kas aine on lakanud olemast jääde, nagu märkis Euroopa Kohus 7. märtsi 2013. aasta kohtuotsuses Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri (C-358/11, EU:C:2013:142). Viimaks oleks REACH-määruse artikli 20 lõike 2 kohaselt üksnes Euroopa Kemikaaliametil (ECHA) õigus kontrollida registreerimistoimiku täielikkust, ilma et hinnataks esitatud andmete kvaliteeti või asjakohasust.

- 32 Viiendaks ei ole valdaja kavatsus aine kvalifitseerimisel jäätmena ainus otsustava tähendusega tegur. Nii nagu Euroopa Kohus on leidnud 15. juuni 2000. aasta kohtuotsuses ARCO Chemie Nederland jt (C-418/97 ja C-419/97, EU:C:2000:318, punkt 88), tuleb jäätmeks olek määrata kindlaks iga üksikjuhtumi asjaolude kohaselt ja termini „jääde“ määratlust ei saa tõlgendada kitsalt. Aine koostis ja oht, mida see kujutab endast keskkonnale ja inimestele tervisele, on komisjoni sõnul samuti olulised tegurid määratlemaks, kas tegemist on jäätmega või mitte.
- 33 Kuuendaks ei välista komisjoni hinnangul 28. märtsi 1990. aasta kohtuotsuse Vessoso ja Zanetti (C-206/88 ja C-207/88, EU:C:1990:145, punkt 11) ning 18. detsembri 1997. aasta kohtuotsuse Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-129/96, EU:C:1997:628, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika) kohaselt aine majandusliku taaskasutamise võimalus selle väljajätmist jäätme mõiste alt. Pealegi ei ole majanduslik huvi vaidlusaluse segu vastu tõendatud ja seda ei saa järeldada konsignatsioonilepingu sõlmimise põhjal. See leping ei tõenda komisjoni hinnangul, et Poolas oleks kõnealuse aine järele nõudlust kütusena tsemenditehastes, sest ostja ei ole Poolas saanud hoiulolevat segu vastavalt lepingulistele tingimustele müüa. Arvestades seda, et segu kogus selle asukohas on vähenenud – nagu tegid kindlaks Poola inspektorid –, on osa sellest tõenäoliselt taas eksporditud.
- 34 Igal juhul nähtub komisjoni arvates isegi määruse nr 1013/2006 artikli 28 sõnastusest, et kui Tšehhi ja Poola ametiasutused ei ole omavahel kokkuleppele jõudnud, tuleb kõnealust segu käsitada jäätmena. Poola ametiasutused leidsid oma laboritestide alusel põhjendatult, et vaidlusalune segu on määruse IV lisa ja Poola seadusandlust arvestades jääde.
- 35 Tšehhi Vabariik väidab end kaitstes, et liikmesriigid ei saa määruse nr 1013/2006 artikli 28 puhul kasutada kaalutlusõigust. Tema sõnul võib seda sätet kohaldada üksnes siis, kui liikmesriigil on vastava materjali jäätmeks oleku suhtes tungivaid kahtlusi. Kui liikmesriigil oleks tõendeid toomata võimalik nimetatud määruse artiklile 28 tugineda, tooks see kaasa vaba ringluse märkimisväärse kahjustamise. Niisugust tõlgendust kinnitab 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus Nutrivet (C-69/15, EU:C:2016:425). Komisjon ei ole aga tõendanud, et vaidlusalune segu on jääde direktiivi 2008/98 artikli 3 punkti 1 tähenduses.
- 36 Jäätmete määratlusest direktiivi 2008/98 artikli 3 punkti 1 tähenduses ja Euroopa Kohtu praktikast (18. detsembri 1997. aasta kohtuotsus Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, EU:C:1997:628, punkt 26, ja 15. juuni 2000. aasta kohtuotsus ARCO Chemie Nederland jt, C-418/97 ja C-419/97, EU:C:2000:318, punktid 57 ja 97) nähtub, et materjali liigitamiseks jäätmena on määrava tähtsusega viis, kuidas selle valdajal on kavas materjali käsitada, nii et sama materjali võib liigitada jäätmeks või jääda selle liigituse alt välja. Seega ei ole materjali kvalifitseerimisel jäätmena ainumäärav selle koostis. Samuti ei ole Poola ametiasutuste laboritestid vaidlusaluse segu kvalifitseerimisel asjakohased.
- 37 Komisjon ei saa tugineda sellele, et Tšehhi Vabariik ei ole esitanud ühtegi riigisisest otsust, mille kohaselt vaidlusalune segu on lakanud olemast jääde. Komisjoni see argument tugineb direktiivi 2008/98 artiklile 6, mis ei ole antud segu suhtes *ratione temporis* kohaldatav. Nimetatud direktiivi ülevõtmise tähtaeg oleks pidanud mööduma 12. detsembril 2010, kuid vaidlusalune segu toodeti enne seda kuupäeva.
- 38 Pealegi ei ole vaidlusalust segu kunagi kvalifitseeritud jäätmeks. Komisjoni kinnitus, mille kohaselt käsitati segu jäätmena Tšehhi Vabariigis, ei ole tõendatud. Vastupidi, nendele käitistele antud kompleksloast, milles segu toodeti, on Tšehhi Vabariigi hinnangul selgelt näha, et selles nimetatud käitlemise eesmärk on toota kütust. Nõudlus selle kütuse järele on olemas mitte ainult Tšehhi Vabariigis, vaid ka Poolas.
- 39 Eelkõige on ilmselge, et vastava saadetise saatmiskuupäeval ei olnud vaidlusalune segu jääde. Segu valdajal ei olnud kavatsust seda ära visata, nagu seda kinnitab esiteks selle segu registreerimine kütusena vastavalt REACH-määrusele, enne selle ekspordi Poola. 7. märtsi 2013. aasta kohtuotsuse

Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri (C-358/11, EU:C:2013:142) kohaselt tuleb segu registreerimist REACH-määruse alusel võtta arvesse tegurina, mis tõendab valdaja kavatsust kasutada seda segu mitte jäätmena, vaid majanduslikust aspektist.

- 40 Teiseks toimus vaidlusaluse segu eksport Poola konsignatsioonilepingu alusel, mis oli sõlmitud Sosnowiecis (Poola) asuva Poola ettevõtjaga. Komisjoni kinnitus, mille kohaselt viidi segu tõenäoliselt Poolast jälle välja, ei ole Tšehhi Vabariigi hinnangul millegagi tõendatud. Poola ostjatele määratud trahv ja Poola ametiasutuste tõdemus, et segu kogus on olulisel määral vähenenud, tõendab vastupidi seda, et vaidlusalust segu kasutatakse Poola vastavalt esialgsele plaanile.
- 41 Hindamisel, kas segu oli ekspordi ajal jääde või mitte, ei ole Tšehhi Vabariigi arvates üldse määrava tähtsusega see, et hetkel puuduvad võimalused vaidlusalust segu Poolas kasutada – nagu on märgitud Poola ametiasutuste esitatud teabes. Lisaks ei tohiks REACH-määruse kohaselt registreeritud aine kasutamist piirata vaid ühe liikmesriigi territooriumiga.
- 42 Komisjon ei esitanud ühtegi tõendit selle kohta, et saadetud segu ei ole kasutatud vastavalt sõlmitud lepingule ja et see eksporditi taas.
- 43 Komisjon ei esitanud Tšehhi Vabariigi hinnangul ühtegi tõendit, et vaidlusalune segu oli asjaolude toimumise ajal jääde direktiivi 2008/98 artikli 3 punkti 1 tähenduses. Seega ei ole komisjon täitnud tõendamiskohustust, mis tal liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses lasub.

Euroopa Kohtu hinnang

- 44 Määruses nr 1013/2006 on kehtestatud menetlused ja kontrollimeetmed jäätmesaadetistele, eelkõige ELi liikmesriikides.
- 45 Määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõike 1 järgi kohaldatakse mis tahes liiki jäätmete saadetiste, mis on määratud kõrvaldamiseks, ja arvukate jäätmesaadetiste suhtes, mida on plaanitud taas kasutada – eelkõige määruse IV lisas olevate jäätmete suhtes –, kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust. Määruse artikli 3 lõike 2 kohaselt peab muude jäätmesaadetiste puhul esitama andmed vormil, mis sisaldub sama määruse VII lisas, vähemalt väikeste koguste puhul, mis ei ületa 20 kg.
- 46 Määruse nr 1013/2006 artikli 2 punkti 35 alapunktides a ja g on „ebaseadusliku jäätmesaadetisena“ kvalifitseeritud eelkõige selline jäätmesaadetis, millest ei ole teavitatud ega mille kohta ei ole esitatud andmeid.
- 47 Juhul kui saadetis on eespool nimetatud põhjustel ebaseaduslik, on määruse nr 1013/2006 artikli 24 lõikes 2 ette nähtud, et selle määruse täitmise eest vastutav asutus jäätmete päritolu liikmesriigis, keda on nimetatud „lähtekoha pädevaks asutuseks“, peab hoolitsema selle eest, et jäätmed võetakse üldjuhul tagasi 30 päeva pikkuse tähtaja jooksul alates päevast, mil neid teavitas „juriidiline teataja“, s.t isik, kel oli kohustus teavitada või esitada andmeid, või kui seda ei tehtud, siis see, kes on kohustus hoolitseda tagasi võtmise eest või kes ise jäätmed tagasi võtab.
- 48 Käesolevas kohtuasjas ei ole ajavahemikus 2010. aasta lõpp kuni 2011. aasta algus tehtud saadetisest, milleks oli 20 000 tonni ainet TPS-NOLO (Geobal) Tšehhi Vabariigist Poola, ei teavitatud ega esitatud andmeid. Kui Poola asutused andsid sellest saadetisest Tšehhi keskkonnaministrile 2011. aasta septembris teada, keeldus see seadmast Tšehhi saatjale kohustust, et see tagaks Poolas vaidlusaluse segu tagasivõtmise, väites, et segu ei ole jääde. Liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse algatamise ja hiljem komisjonipoolse Euroopa Kohtusse pöördumise põhjuseks oli selle keeldumise juurde jäämine.

- 49 Komisjon rõhutas, et määruse nr 1013/2006 artikli 28 kohaselt eeldatakse, et saadetise ese on jääde, kui lähte- ja sihtkoha pädevad asutused ei suuda kokku leppida – nagu käesolevas kohtuasjas – selles, kas selle saadetise eset tuleb käsitada jäätmena. Vaidlusaluse segu vedu oleks seega käesolevas kohtuasjas pidanud käsitama jäätmesaadetisena, mis oli käesoleva kohtuotsuse punktis 4 osutatud formaalsuste täitmata jätmise tõttu ebaseaduslik. Neil asjaoludel leiab komisjon, et Tšehhi Vabariik, kelle poole Poola ametiasutused vastava nõudega pöördusid, oli vastavalt määruse nr 1013/2006 artikli 24 lõike 2 enda sõnastusele kohustatud tagama jäätmete tagasivõtmise. Komisjon palub Euroopa Kohtul tuvastada, et Tšehhi Vabariik rikkus oma kohustust, kui ta sellest keeldus.
- 50 Tšehhi Vabariigi hinnangul ei ole komisjon tõendanud, et vaidlusalune segu on jääde.

Tõendamiskoormis

- 51 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab liikmesriigi rikkumismenetluses tõendama liikmesriigi kohustuste väidetavat rikkumist komisjon (25. mai 1982. aasta kohtuotsus komisjon vs. Madalmaad, 97/81, EU:C:1982:193, punkt 6, ja 11. juuli 2018. aasta kohtuotsus komisjon vs. Belgia, C-356/15, EU:C:2018:555, punkt 25). Komisjoni kohustus on esitada Euroopa Kohtule tõendid, mida on vaja, et viimane saaks rikkumise tuvastada, ja seejuures ei tohi komisjon tugineda ühelegi oletusele (10. juuni 2010. aasta kohtuotsus komisjon vs. Portugal, C-37/09, ei avaldata, EU:C:2010:331, punkt 28; 22. septembri 2011. aasta kohtuotsus komisjon vs. Hispaania, C-90/10, ei avaldata, EU:C:2011:606, punkt 47, ja 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsus komisjon vs. Ühendkuningriik, C-530/11, EU:C:2014:67, punkt 60).
- 52 Kui käesolevas kohtuasjas vaidlusalune segu ei ole jääde, ei kuulu määrus nr 1013/2006 selle veole Tšehhi Vabariigist Poola kohaldamisele ning komisjon ei saa tugineda sellele, et neist liikmesriikidest esimene on seda rikkunud. Järelikult on selle segu liigitamine jäätmeiks vajalik, et tuvastada määruse artikli 24 lõikel 2 põhinev rikkumine, ja see on niisiis osa tõenditest, mida käesolevas kohtuasjas peab Euroopa Kohtule kontrollimiseks esitama.
- 53 Veel tuleb märkida, et kuna komisjon ei tohi käesoleva kohtuotsuse punktis 51 nimetatud kohtupraktika kohaselt liikmesriigi kohustuste rikkumist tõendades tugineda ühelegi oletusele, ei saa ta piirduda määruse nr 1013/2006 artikli 28 lõikes 1 ette nähtud oletusele viitamisega ega väita, et ta tugineb üksnes sellele, et lähte- ja sihtkoha pädevad asutused ei suuda vaidlusaluse segu liigitamises jäätmeiks kokku leppida, tõendamaks, et tegemist on siiski jäätmega.
- 54 Eelnevast lähtudes tuleb asuda seisukohale, et komisjon väidab ekslikult, et ta ei pea esitama tõendeid selle kohta, et vaidlusalune segu peab olema käesolevas liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses liigitatud jäätmeiks.

Rikkumise tõendamine

- 55 Seega ei ole vaidlust selles, et nimetatud segu veoga seoses ei täidetud ühtegi jäätmesaadetise puhul nõutud formaalsust; kõnealust vedu tuleb käsitada ebaseadusliku saadetisena määruse nr 1013/2006 artikli 2 punkti 35 tähenduses juhul, kui seda tuleb liigitada jäätmeiks. Sel juhul pidi lähtekoha pädev asutus tagama Poola ametiasutustel nõude ja määruse artikli 24 lõiget 2 rakendades segu tagasivõtmise. Kindlasti tuleb arvesse võtta ka määruse artikli 24 lõike 2 punktis d ette nähtud juhtumit, mis käsitleb seda, kui tagasivõtmine on võimatu, kuid võimatusele ei ole tuginenud kumbki pool. Neil tingimustel on vaidlusaluse segu kvalifitseerimine jäätmeiks väidetava rikkumise tõendamisel määrava tähtsusega.
- 56 Määruse nr 1013/2006 artikli 2 punkti 1 järgi on selle määruse kohaldamisel mõiste „jäätmekogumised“ määratletud direktiivi 2006/12 artikli 1 lõike 1 punktis a kui „I lisas loetletud kategooriatesse kuuluvad mis tahes ained või esemed, mille valdaja ära viskab, kavatseb ära visata või on kohustatud ära

viskama“. Kuna selle direktiivi I lisas sisalduva jäätmekategooriate loetelu kohta on otsesõnu märgitud, et see ei ole ammendav, on see põhimõtteliselt näitlik (12. detsembri 2013. aasta kohtuotsus *Shell Nederland*, C-241/12 ja C-242/12, EU:C:2013:821, punkt 35).

- 57 Direktiiv 2008/98, millega direktiiv 2006/12 asendati, võttis sisuliselt selle määratluse oma artikli 3 punkti 1 üle. Tuleb siiski märkida, et selle direktiivi kohaldatavus käesolevale kohtuasjale ei nähtu toimikus olevatest dokumentidest. Pooled ei ole esitanud midagi, mis võiks tõendada, et see direktiiv oli Tšehhi õigusesse üle võetud vaidlusaluse saadetise saatmiskuupäevaks – ja pooled on rohkem täpsustamata nõus, et see toimus ajavahemikus 2010. aasta lõpp kuni 2011. aasta algus. Nagu komisjon on aga kohtuistungil tunnistanud, tuleb vaidlusaluse segu kvalifitseerimisel jäätmeiks või mitte lähtuda selle saatmiskuupäevast, sest saadetise lubatavust tuleb hinnata selle sama kuupäeva seisuga.
- 58 Nagu nähtub eespool osutatud määratlusest, lähtub „jäätmete“ kvalifitseerimine eelkõige valdaja tegevusest ja sõnade „ära viskama“ tähendusest (vt selle kohta 24. juuni 2008. aasta kohtuotsus *Commune de Mesquer*, C-188/07, EU:C:2008:359, punkt 53, ja 18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus *komisjon vs. Itaalia*, C-263/05, EU:C:2007:808, punkt 32).
- 59 Mis puudutab sõnade „ära viskama“ tähendust, siis tuleb Euroopa Kohtu praktika kohaselt tõlgendada neid sõnu lähtuvalt direktiivi 2006/12 eesmärgist, mis vastavalt direktiivi põhjendusele 2 on inimeste tervise ja keskkonna kaitse jäätmete kogumise, vedamise, töötlemise, hoidmise ja ladestamisega seotud kahjuliku mõju eest, võttes arvesse ELTL artikli 191 lõiget 2, milles on sätestatud, et liidu keskkonnapoliitika seab eesmärgiks kaitstuse kõrge taseme ning rajaneb muu hulgas ettevaatusprintsibil ja põhimõttel, mille kohaselt tuleb võtta ennetusmeetmeid. Sellest tuleneb, et sõnu „ära viskama“ ja seega mõistet „jätmed“ direktiivi 2006/12 artikli 1 lõike 1 punkti a tähenduses ei tohi tõlgendada kitsalt (12. detsembri 2013. aasta kohtuotsus *Shell Nederland*, C-241/12 ja C-242/12, EU:C:2013:821, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 60 Lisaks on Euroopa Kohus asunud seisukohale, et kontrollimaks, kas tegemist on „jäätmatega“ direktiivi 2006/12 tähenduses, tuleb arvesse võtta kõiki asjaolusid, seejuures selle direktiivi eesmärki, ning jälgida, et ei kahjustata selle tõhusust (12. detsembri 2013. aasta kohtuotsus *Shell Nederland*, C-241/12 ja C-242/12, EU:C:2013:821, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 61 Käesolevas kohtuasjas tuleb enne komisjoni esitatud tõendite hindamist teha kaks sissejuhatavat märkust. Esiteks tuleb saadetiseks olnud segu jäätmeiks oleku hindamisel lähtuda neist asjakohastest faktidest, mis esinesid saatmiskuupäeval, mitte enne või pärast seda kuupäeva esinenud asjaoludest. Teiseks tuleb tõdeda, et kuna komisjon oli seisukohal, et Tšehhi Vabariik peab esitama tõendeid selle kohta, et TPS-NOLO (Geobal) ei ole jääde, esitas komisjon oma menetluskirjanduses ise vähem tõendeid selle kohta, et kõnealune aine on jääde, ning vastas hoopis kostjaks oleva liikmesriigi argumentidele liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses, et tõendada vastupidist.
- 62 Asjaolude hulgas, mille puhul komisjon leidis, et see tõendab vaidlusaluse segu jäätmeiks olekut, nimetas ta kõigepealt seda, et ainet TPS-NOLO (Geobal) toodetakse jäätmetest, mis on tekkinud Ostravas varem toimunud rafineerimistegevuse käigus.
- 63 Seda kinnitas Euroopa Kohtu kohtuistungil Tšehhi Vabariik, kes oli samuti nõus sellega, et tõrvhape, mis on selle segu peamine koostisosa, on tekkinud Ostravas asuva endise naftarafineerimistehase tegevuse tulemusena, vastab „[r]afineerimisel, destilleerimisel või muul pürolüütilisel töötlemisel tekkiva[tele] tõrvajää[kidele] (välja arvatud asfalttsement)“, mis on nimetatud määruse nr 1013/2006 V lisa 1. osa A nimekirja rubriigis A3190. Siiski märgib see liikmesriik, et kuivõrd tõrvhape on TPS-NOLO (Geobal) saamiseks segatud söetolmu ja kaltsiumoksiidiga, on seda töödeldud ümber nii, et ta on kaotanud oma jäätme olemuse ja seda on võimalik kasutada kütusena tsemenditehastes.

- 64 Asjaolu, et aine saadakse jäätmete taaskasutamistoimingu tulemusena, on aga vaid üks teguritest, mida tuleb arvesse võtta, et kindlaks teha, kas see aine on jätkuvalt jääde, kuid ei võimalda iseenesest selles osas lõplikku järeldust teha (15. juuni 2000. aasta kohtuotsus ARCO Chemie Nederland jt, C-418/97 ja C-419/97, EU:C:2000:318, punkt 97, ja 7. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri, C-358/11, EU:C:2013:142, punkt 58). Järelikult ei võimalda üksnes asjaolu, et TPS-NOLO (Geobal) on toodetud jäätmetest, tõendada, et see aine ise on jääde.
- 65 Teisena rõhutab komisjon tõrvhappe, millest on tehtud TPS-NOLO (Geobal), ohtlikkust, aga samuti segu enda ohtlikkust.
- 66 Kõigepealt tuleb rõhutada, et jäätme mõistet ei saa tuletada ainete ohtlikkusest (18. aprilli 2002. aasta kohtuotsus Palin Granit ja Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus, C-9/00, EU:C:2002:232, punkt 48). Kõnealuse tõrvhappe väidetava ohtlikkuse tagajärgede kohta tuleb tõdeda, et liidu õigus ei välista põhimõtteliselt, et ohtlikuks peetav jääde võib lakata olemast jääde, kui mingi toiming võimaldab selle muuta kasutuskõlblikuks, seadmata ohtu inimese tervist ja kahjustamata keskkonda, ning kui lisaks ei ole tuvastatud, et asjasse puutuva eseme valdaja selle ära viskab või kavatseb ära visata (7. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri, C-358/11, EU:C:2013:142, punkt 60).
- 67 Mis puudutab seda, et komisjoni väitel tuleb TPS-NOLO (Geobal) ise liigitada ohtlikuks jäätmeks, siis osutab see institutsioon siinkohal rahatrahvile, mille Poola kohus sellele segu ühele ostjale määras seetõttu, et ta liigitas segu ohtlikuks jäätmeks. Niisuguse argumendi puhul, mis käsitleb ühe teise, mitte siinkohal kõne all oleva aine liigitamist ja pealegi asjaoludel, mida ei täpsemalt selgitatud, tuleb juhtida tähelepanu selle piiridele. Vaidlusaluse seguga seoses möönis Tšehhi Vabariik kohtuistungil, et segu kasutamata osa – mis on jäänud Katowices asuvale maa-alale juba mitmeks aastaks ja seda säilitustingimustel, mis on kahjulikud keskkonnale ja rahva tervisele – tuleb tõenäoliselt käsitada jäätmena. Nagu märgitud siiski käesoleva kohtuotsuse punktis 61 ja nagu tõi välja ka Tšehhi Vabariik, ei ole praegune olukord asjakohane hindamaks segu jäätmeks olekut selle saatmiskuupäeval.
- 68 Kolmandana väidab komisjon, et ainet TPS-NOLO (Geobal) peetakse jäätmeks nii Tšehhi Vabariigis kui ka Poolas.
- 69 Tšehhi Vabariik vaidleb sellele seisukohale teda puudutavas osas vastu. Ta leiab, et Nejvyšší správní soud (Tšehhi kõrgeim halduskohus) ei käsitlenud seda küsimust oma 3. detsembri 2015. aasta otsuses, millele komisjon viitas kui tõendile aine TPS-NOLO (Geobal) jäätmeks liigitamise kohta Tšehhi Vabariigis, vaid piirdus poolte selgitusi kokku võttes märkusega, et need on sellele segu liigitanud jäätmeks.
- 70 Komisjon nimetas oma argumente põhjendades samuti otsust Litvínovi prügila – kus vaidlusalust ainet hoiti enne selle saatmist Poola – kompleksloa 20. muutmise kohta. Ta märkis, et selles otsuses oli aine „Geobal 4“ määratletud jäätmena. Nende ainete nimede sarnasus ei ole siiski piisav selleks, et tõendada aine „Geobal 4“ ja vaidlusaluse segu identsust. Nagu on pealegi tõdetud käesoleva kohtuotsuse punktis 60, tuleb jäätmeks olekut hinnata konkreetsest üksikjuhtumist lähtuvalt, võttes arvesse vastaval juhul käsitletava juhtumi asjaolusid.
- 71 TPS-NOLO (Geobal) jäätmeks liigitamise kohta Poola õiguses tuleb märkida, et Poola valitsus ei osalenud ei kirjalikus ega suulises menetluses, ning et Euroopa Kohus teab tema seisukohast üksnes kahe kirja vahendusel, mille Poola Vabariik saatis 21. juulil 2015 ja 11. mail 2016 komisjonile, kes omakorda edastas need Euroopa Kohtu toimikusse. Neist nähtub, et neil kuupäevadel peeti vaidlusalust segu Poolas jäätmeks, mille kasutamine kütusena oli keelatud. Tšehhi Vabariik väitis aga kohtuistungil – ja talle ei esitatud vastuväiteid –, et segu kasutamine kütusena tsemenditehastes oli Poolas keelatud alles 2011. aasta maist, mis on kõne all oleva saadetise saatmise ajast hilisem. Pealegi

näib konsignatsioonilepingu sõlmimine tõendavat, et selle allakirjutamise ajal 2010. aasta detsembris oli aine TPS-NOLO (Geobal) Poolas asjaomase Poola importija hinnangul kasulik ja majanduslik väärtusega.

- 72 Neljandana väidab komisjon, et vaidlusaluse segu registreerimise alusel REACH-määruse kohaselt enne selle saatmist ei saa teha järeldust, et segu oli lakanud olemast jääde.
- 73 Siinkohal tuleb meenutada, et määruse artikli 2 lõike 2 kohaselt ei loeta jäätmeid aineks, seguks või tooteks käesoleva määruse artikli 3 tähenduses. Vaidlusalust segu oleks, nagu väidab komisjon, saanud küll ka ekslikult REACH-määruse alusel registreerida – selle jäätmeks olekut eirates. Samas ei saa seda oletust aga tuua tõendiks segu jäätmeks oleku kohta. Lubamata ühtegi lõplikku vastupidist järeldust, on aine registreerimine siiski üks tegur selle kindlakstegemisel, kas aine on lakanud olemast jääde (7. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri, C-358/11, EU:C:2013:142, punktid 63 ja 64).
- 74 Viiendana toob komisjon välja vaidlusaluse segu koostise ja ohu, mida see kujutab endast keskkonnale ja inimeste tervisele. Sel puhul tuleb alustuseks märkida, et selle segu analüüsid, millele komisjon tugineb neid esitamata, tegid Poola ametiasutused ühepoolset ja Tšehhi Vabariik ei saa omapoolset ekspertiisi teha, sest see segu asub Poola territooriumil. Seejärel tuleb tõdeda – nagu ilmneb ka jäätme määratlusest –, et aine ei ole jääde mitte laadi poolest, vaid selle valdaja kavatsuse tõttu seda ära visata või valdaja vastava kohustuse tõttu, s.t valdaja või seadusandja tahtest tulenevalt. Sellest tuleb teha järeldus, et aine keemiline koostis võib äärmisel juhul kujutada endast viidet jäätmeks oleku kohta (vt selle kohta 7. septembri 2004. aasta kohtuotsus Van de Walle jt, C-1/03, EU:C:2004:490, punkt 42). Riskid, mida aine kujutab endast keskkonnale või inimeste tervisele, ei ole määrava tähtsusega aine liigitamisel jäätmeks (vt selle kohta 15. juuni 2000. aasta kohtuotsus ARCO Chemie Nederland jt, C-418/97 ja C-419/97, EU:C:2000:318, punkt 66).
- 75 Kuuendana väidab komisjon, et eelnimetatud asjaolu ei sobi kokku aine TPS-NOLO (Geobal) liigitamisega jäätmeks, kui eeldada, seda võib majanduslikult taaskasutada (vt selle kohta 28. märtsi 1990. aasta kohtuotsus Vesso ja Zanetti, C-206/88 ja C-207/88, EU:C:1990:145, punkt 13, ning 18. detsembri 1997. aasta kohtuotsus Inter-Environnement Wallonie ASBL, C-129/96, EU:C:1997:628, punkt 31). Neid argumente ei saa siiski kasutada vastupidi – s.t kui tõendit või isegi kui viidet selle kohta, et vaidlusalune on olemuselt jääde.
- 76 Lisaks vaidleb komisjon vastu sellele, et segu on majanduslikult kasulik. Ta järeldab sellest, et kõnealusel maa-alal leiduva segu kogus on vähenenud – mille tegid kindlaks Poola inspektorid –, et ostja ei ole Poolas saanud seda segu vastavalt lepingule müüa, ja et osa sellest on taas eksporditud. Komisjon tegi eelneva alusel järelduse, et Poolas ei ole kõnealuse aine järele kütusena tsemenditehastes kasutamiseks nõudlust.
- 77 Poola ametivõimude esitatud andmete kohaselt oli Katowicesse hoiustatud aine TPS-NOLO (Geobal) kogusest 2016. aasta alles üksnes umbes 6000 tonni 20 000 tonnist, mis viidi sinna 2011. aastal. Siiski on raske üksnes selle asjaolu alusel teha järeldust, et vaidlusaluse segu konsignatsioonimüüki ei toimunud ja et see segu eksporditi osaliselt. Asjaomasel maa-alal oleva segu koguse vähenemist saab seletada – nagu selleks tegi ettepaneku Tšehhi Vabariik – ka selle kasutamisega Poola tsemenditehastes kütusena – vastavalt ettenähtud eesmärgile – niivõrd, kuivõrd sellele oli luba antud. Igal juhul ei toeta komisjoni sellekohaseid väiteid ükski tõend.
- 78 Eeltoodud kaalutlustest tuleb teha järeldus, et ei saa asuda seisukohale, et komisjon on vaidlusaluse segu jäätmeks olekut direktiivi 2006/12 tähenduses õiguslikult piisavalt tõendanud. Järelikult ei ole ta tõendanud, et segu saatmine Tšehhi Vabariigist Poola ajavahemikus 2010. aasta lõpp kuni 2011. aasta algus oleks segu saatmiskuupäeval kujutanud endast jäätmesaadetist määruse nr 1013/2006

tähenduses; samuti ei ole komisjon järelikult tõendanud, et Tšehhi Vabariik rikkus selle määruse artikli 24 lõikest 2 koostoimes artikli 28 lõikega 1 tulenevaid kohustusi. Komisjoni hagi tuleb seega jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- ⁷⁹ Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Tšehhi Vabariik on kohtukulude hüvitamist komisjonilt nõudnud ja komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud mõista välja komisjonilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.**

Allkirjad